

FERAHNÂK BESTE

Hammâmi-zâde
İSMÂİL DEDE EFENDİ

ZENCİR
(ÇİFT DÜYEK)

Yâr Fi gâ gân e de der
Yâr Bâni nim gi bi bi
Yâr E fe fen di ge ger

(FÂHTE)
yi ne bü bül bül (... SAZ ...)
o da bi bir gül
çi ku lu lun çok

(ÇENBER)
ba hâ hâr gör
i zâ zâr gör
di yâ yâr gör

gör müş dür ah
gör müş
gör müş

(DEVİR-İ KEŞİR)
Yel le lel le ... le ... le ... le le li tere

le li ... ye lel li ye lel le lel lel lel li

(BEREŞÂN)
ah yar ba hâr gör gör
gül i zâr gör gör
yar di yâr gör gör

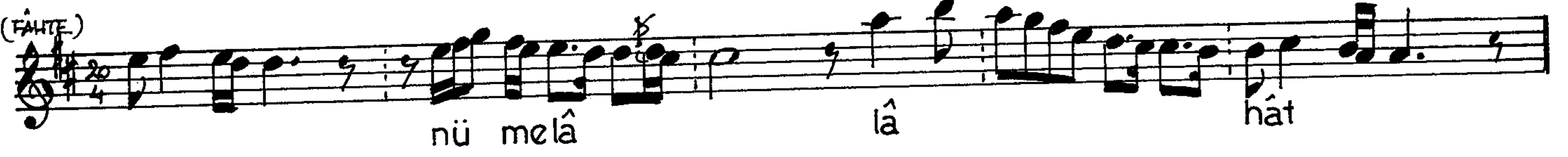
(BAŞ'A)
gör müş dür vay
gör müş dür vay
gör müş dür vay (SON)

Ferahnâk Beste'nin devâmı

MEYÂN
(ÇİPTE DÜYEK)

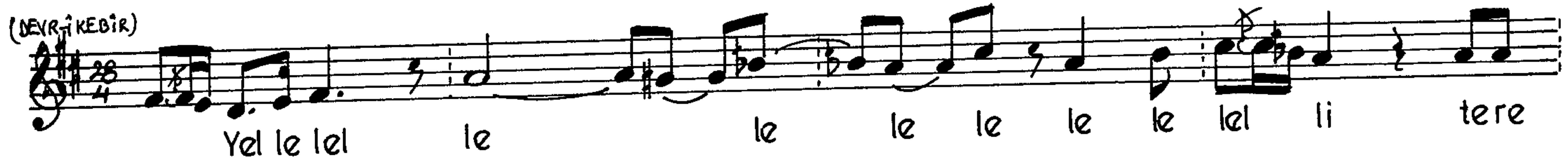
(FANTE)

(ÇENBER)

(NEVRİ KEBİR)

(BEREFSÂN)

Figân eder yine bülbül bahâr görmüşdür
Benim gibi o da bir gül-izâr görmüşdür
Nedir bu hüsn-ü melâhât nazîrin olmadığı
Efendi, gerçi kulun çok diyâr görmüşdür